

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 12.12.2019
COM(2019) 623 final

2019/0273 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 654/2014 o výkonu
práv Unie za účelem uplatňování a prosazování pravidel mezinárodního obchodu**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Tento návrh se týká změny nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 654/2014 ze dne 15. května 2014 o výkonu práv Unie za účelem uplatňování a prosazování pravidel mezinárodního obchodu a o změně nařízení Rady (ES) č. 3286/94, kterým se stanoví postupy Společenství v oblasti společné obchodní politiky k zajištění výkonu práv Společenství podle mezinárodních obchodních pravidel, zejména pravidel sjednaných v rámci Světové obchodní organizace¹ (dále jen „nařízení o prosazování pravidel“ nebo jen „nařízení“). Cílem změny je ochrana zájmů Unie na základě mezinárodních obchodních dohod v situacích, kdy třetí země přijímají protiprávní opatření a současně blokuje proces řešení sporů. Nařízení původně nebylo navrženo k řešení takových situací, ale současný vývoj, konkrétně blokování řešení sporů v rámci Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (dále jen „Dohoda o WTO“), vyžaduje, aby Unie jednala co nejdříve, a chránila tak své zájmy.

Návrh je v souladu s prioritou Unie účinně prosazovat práva Unie vyplývající z mezinárodních obchodních dohod. V politických směrech Komise bylo stanoveno, že: „musíme zaručit, že dokážeme prosazovat naše práva, a to i použitím sankcí, pokud ostatní blokuje řešení obchodního konfliktu“², a tato formulace se opakuje i v pověřovacím dopise adresovaném komisaři pro obchod³.

Navrhovaná změna rozšiřuje oblast působnosti nařízení o prosazování pravidel tak, aby bylo možné přijímat opatření v situacích, kdy jsou řízení o řešení sporů zablokována. Tento pozměňovací návrh je třeba přijmout velmi rychle, aby byla zajištěna ochrana práv Unie. V zájmu rychlého přijetí této změny spolunormotvůrci nejsou navrhovány žádné další změny.

– *Zablokování řešení sporů*

Orgán WTO pro řešení sporů už více než dva roky nedokáže obsadit volná místa v Odvolacím orgánu WTO. Z důvodu zablokovaného jmenování členů bude mít Odvolací orgán od 11. prosince 2019 pouze jednoho člena. Odvolací orgán tak nebude moci od tohoto data projednávat nová odvolání. Členové WTO se budou moci vyhnout závazným rozhodnutím, a tudíž nedodržovat své mezinárodní závazky, a to tím, že se budou odvolávat proti zprávám skupin odborníků. Je-li podáno odvolání proti zprávě skupiny odborníků, ale Odvolací orgán nemůže jednat, dostane se spor do právního vakua a zůstane nevyřešen (tzv. odvolání „do slepé uličky“). To znamená, že v těchto situacích nebude systém WTO pro řešení sporů závazný. Jestliže nebude možné účinně prosazovat pravidla mezinárodního obchodu, budou v konečném důsledku ohroženy hospodářské zájmy Unie.

S ohledem na tuto nově vznikající situaci Unie intenzivně vyvíjí úsilí ve dvou směrech: i) předkládá návrhy na řešení problémů, na něž upozornil člen WTO blokující jmenování, a

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 654/2014 ze dne 15. května 2014 o výkonu práv Unie za účelem uplatňování a prosazování pravidel mezinárodního obchodu a o změně nařízení Rady (ES) č. 3286/94, kterým se stanoví postupy Společenství v oblasti společné obchodní politiky k zajištění výkonu práv Společenství podle mezinárodních obchodních pravidel, zejména pravidel sjednaných v rámci Světové obchodní organizace (Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 50).

² Politické směry pro příští Evropskou komisi, 2019–2024.

³ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_cs.pdf

Pověřovací dopis předsedkyně Ursuly von der Leyenové ze dne 1. prosince 2019 adresovaný komisaři pro obchod.

následnou spolupráci v této záležitosti v rámci členství ve WTO⁴, a ii) pracuje na nouzových opatřeních v podobě prozatímního řešení, jehož cílem je, aby se odvolací mechanismus WTO replikoval až do doby svého obnovení, a to prostřednictvím rozhodčího řízení podle článku 25 Ujednání WTO o řešení sporů⁵. Takové prozatímní řešení odvolávání zachovává přezkum odvolání, a jeho výsledkem je tudíž nejen konečné rozhodnutí po úplném dokončení procesu rozhodování WTO, který se skládá ze dvou fází, ale také rozhodnutí, které může být podle pravidel WTO prosazováno. Jedná se překlenovací řešení, které má fungovat do obnovení činnosti Odvolacího orgánu. Prozatímní řešení však není automatickým mechanismem a bude vyžadovat individuální dohodu ostatních členů WTO.

Hrozí také, že bude zablokováno řešení sporů týkajících se jiných mezinárodních obchodních dohod Unie, včetně dvoustranných a regionálních, zejména starších dohod, pokud nebude některá z třetích zemí spolupracovat tak, aby mohlo probíhat řízení o řešení sporů. Například když třetí země nejmenuje rozhodce a není k dispozici žádný záložní mechanismus, díky němuž by se přesto mohlo v řešení sporů pokračovat. V této situaci budou hospodářské zájmy Unie ohroženy a budou vyžadovat ochranu stejným způsobem, jak je uvedeno výše. Tato situace nabývá na významu s tím, jak se Unie čím dál více zaměřuje na prosazování právních předpisů. Rovněž se očekává větší využívání mechanismu řešení sporů v rámci dvoustranných a regionálních dohod Unie o volném obchodu s tím, jak roste počet těchto dohod, které vstupují v platnost a které stanoví závazky nad rámec WTO. Unie již v nedávné době zahájila první tři takové případy.

– *Nařízení o prosazování pravidel*

Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost přijaly Evropský parlament a Rada nařízení o prosazování pravidel jako společný legislativní rámec pro prosazování práv Unie v rámci mezinárodních obchodních dohod, založený na jasných a předvídatelných pravidlech pro činnost Komise. Spolunormotvůrci zmocnili Komisi k urychlenému přijímání prováděcích aktů v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), a to v rámci ustaveném nařízením a ve lhůtách a podle kritérií, které jsou v něm výslovně stanoveny.

Na základě nařízení může Komise přijmout opatření obchodní politiky v podobě: cla, množstevních omezení dovozu nebo vývozu zboží a opatření v oblasti veřejných zakázek. Tato opatření je třeba volit a navrhopvat na základě objektivních kritérií, včetně účinnosti daných opatření z hlediska jejich schopnosti přimět třetí země k dodržování mezinárodních obchodních pravidel, potenciálu z hlediska zmírnění následků pro hospodářské subjekty v Unii, které byly dotčeny opatřeními třetích zemí, a cíle spočívajícího v minimalizaci nepříznivých hospodářských dopadů na Unii, a to i pokud jde o základní suroviny.

Oblast působnosti tohoto nařízení se vztahuje na přijímání, pozastavení, změnu a zrušení prováděcích aktů, pokud jde o:

- a) prosazování práv Unie podle závazných mnohostranných a dvoustranných pravidel pro řešení sporů;
- b) vyrovnávací opatření podle mnohostranných a dvoustranných pravidel o ochranných opatřeních; a dále

⁴ V čele tohoto procesu stojí velvyslanec Nového Zélandu David Walker, současný předseda Orgánu WTO pro řešení sporů.

⁵ Iniciativu schválila Rada Evropské unie ve dnech 27. května 2019 a 15. července 2019. Evropský parlament přijal podpůrné usnesení dne 28. listopadu 2019.

- c) vyrovnávací opatření v případech, kdy třetí země změní své koncese podle článku XXVIII Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) 1994.

Zvlášť při prosazování práv Unie podle závazných mnohostranných a dvoustranných řízení o řešení sporů má Komise pravomoc zavést opatření obchodní politiky v případě protiprávního opatření prováděného třetí zemí, zejména pokud jde o to zajistit, aby třetí země dodržovala pravidla, a byly tak chráněny zájmy Unie. Tato opatření jsou však možná pouze na základě úspěšného dokončení řízení o řešení sporu ohledně daného opatření třetí země.

Nařízení tedy nestanoví pravomoci pro situace, za kterých řízení o řešení sporů nemohou probíhat, a tudíž nemohou být dokončena, jako jsou například situace, kdy dochází k zablokování mechanismů řešení sporů. Tento návrh na změnu nařízení o prosazování pravidel překlenuje tuto mezeru rozšířením spouštěcího mechanismu pro opatření podle uvedeného nařízení i na takové situace.

– *Politické úvahy*

Hlavním cílem navrhované změny je vyřešit situace, kdy poté, co se Unii podaří dosáhnout příznivého rozhodnutí skupiny odborníků pro řešení sporů WTO, se proces zablokuje, protože se druhá strana odvolá proti zprávě skupiny odborníků WTO „do slepé uličky“ a nesouhlasí s prozatímním řešením odvolání pomocí rozhodčího řízení podle článku 25 Ujednání o pravidlech a řízení při řešení sporů WTO. V takové situaci nebude mít proces řešení sporu žádný závazný výsledek.

Kromě toho navrhovaná změna řeší podobné situace, které mohou vzniknout v rámci jiných mezinárodních obchodních dohod, zejména dohod regionálních nebo dvoustranných, pokud jedna z třetích zemí nespolupracuje tak, aby řízení o řešení sporu mohlo probíhat. Například když třetí země nejmenuje rozhodce a není k dispozici žádný záložní mechanismus pro rozhodčí řízení, díky němuž by se přesto mohlo v řešení sporů pokračovat.

Návrh se týká obou situací, a to z důvodů soudržnosti a účinnosti. Obě situace mají stejné základní příčiny a stejné negativní důsledky pro hospodářské zájmy Unie. Společným rysem je, že by Unie měla být schopna prosazovat svá práva a že by se toho mělo dosahovat v nejvyšší možné míře prostřednictvím nezávislého konečného rozhodování. Pokud to není možné a druhá strana je odpovědná za zablokování závazného nezávislého konečného rozhodování, měla by mít Unie přesto možnost prosazovat svá práva.

Tento návrh zajišťuje, aby byla Unie vybavena nezbytnými nástroji na ochranu svých hospodářských zájmů, pokud to bude nezbytné. Příslušný postup je odrazem závazku Unie k multilateralismu a závaznému nezávislému konečnému rozhodování.

Pokud by se Unie rozhodla tyto kroky neučinit, měly by výše popsané situace, kdy je zablokováno řízení o řešení sporu, za následek, že by Unie nemohla včas ochránit svá práva. To by mohlo dokonce podněcovat třetí země k tomu, aby mařily konečné rozhodování, jestliže má Unie práva vyplývající z mezinárodní dohody, kterou daná třetí země porušuje.

Bude-li Unie vycházet z rámce, který již existuje v podobě nařízení, zajistí si tím schopnost jednat rychle. Rychlost jednání má zcela zásadní význam. Tento postup, v souladu s logikou nařízení samotného, je proto nejvhodnější ke stanovení řádného legislativního postupu pro přijetí opatření v oblasti obchodní politiky v každém jednotlivém případě, v němž třetí země uplatňuje opatření takového typu, jaký obvykle vede k řízení o řešení sporů, ale současně tato země blokuje postup konečného rozhodování.

Opatření obchodní politiky přijatá podle nařízení slouží zejména k tomu, aby přiměla třetí země ukončit porušování obchodní dohody s Uníí poté, co Unie s úspěchem využila řízení o řešení sporů. Navrhovaná změna přináší Unii možnost uložit opatření v souladu s nařízením zejména k tomu, aby přiměla třetí zemi ukončit porušování dohody i v případě, že Unie plně nevyužije řízení o řešení sporu prostřednictvím konečného rozhodování, pokud se tato třetí země takovému postupu brání.

Zamýšlená opatření by byla slučitelná s mezinárodními závazky Unie. Obecné mezinárodní právo veřejné umožňuje za určitých podmínek, jako je proporcionalita a předchozí oznámení, uložit protipatření, tj. opatření, která by byla jinak v rozporu s mezinárodními závazky poškozené strany vůči zemi odpovědné za porušení mezinárodního práva a jejichž cílem je dosáhnout zamezení porušování nebo jeho nápravy. Toto mezinárodní obyčejové právo bylo kodifikováno Komisí pro mezinárodní právo, jež je orgánem Organizace spojených národů, v jejím Návrhu článků o odpovědnosti států za mezinárodně protiprávní chování⁶. Strana, která přijme protipatření, není v zásadě zbavena plnění povinností, které pro ni vyplývají z jakéhokoli použitelného řízení o řešení sporů⁷. Tato ustanovení představují *lex specialis* ve vztahu k ustanovením obecného mezinárodního práva týkajícího se protipatření⁸. Pokud však odpovědná strana nespolupracuje v dobré víře v řízení o řešení sporů, což poškozené straně znemožňuje toto řízení dokončit, dojde nutně k obnovení možnosti uchýlit se k protipatřením v souladu s požadavky obecného mezinárodního práva veřejného. Komise pro mezinárodní právo uvádí, že k obnovení této možnosti dochází, když jedna strana „nezavede mechanismy řízení o řešení sporu v dobré víře“ nebo „pokud stát, který je stranou sporu, nespolupracuje na ustanovení příslušného soudu“⁹. Právě v těchto situacích by se použila tato změna.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Návrh je v souladu s prioritou Unie účinně prosazovat práva Unie vyplývající z mezinárodních obchodních dohod v zájmu zajišťování pracovních míst a podpory růstu v Unii. Přizpůsobuje stávající společný legislativní rámec této nové situaci.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh je v souladu s ostatními politikami Unie a potvrzuje závazek Unie k multilateralismu a nezávislému konečnému rozhodování. Cílem návrhu je změnit stávající nařízení o prosazování pravidel, které již bylo v souladu s ostatními politikami Unie.

2. **PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA**

- **Právní základ**

Hlavní cíl a obsah zamýšleného aktu se týká společné obchodní politiky, a to z důvodu povahy přijatých opatření a jejich účelu, jímž je prosazování mezinárodních obchodních dohod Unie. Hmotněprávním základem navrhované změny je proto článek 207 SFEU.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Nevztahuje se na tento návrh. Společná obchodní politika je oblastí, kde má Unie výlučnou pravomoc. Zásada subsidiarity se v oblastech výlučné pravomoci neuplatňuje.

⁶ Viz Komise pro mezinárodní právo, *Návrh článků o odpovědnosti států za mezinárodně protiprávní chování*, listopad 2001, Valné shromáždění, úřední záznam, 55. zasedání, dodatek č. 10 (A/56/10), chp.IV.E.1, kapitola II a zejména úvodní komentář (1).

⁷ Tamtéž, čl. 50.2 písm. a).

⁸ Tamtéž, článek 55.

⁹ Tamtéž, čl. 52 odst. 3 písm. b) a čl. 52 odst. 4 a komentáře 2), 8) a 9).

- **Proporcionalita**

Navrhovaná změna nařízení o prosazování pravidel splňuje svůj cíl, a tím je včasná ochrana zájmů Unie na základě mezinárodních obchodních dohod v situacích, kdy třetí země přijímají protiprávní opatření a současně blokují proces řešení sporů. Změna se omezuje na zavedení dvou nových spouštěcích mechanismů pro jednání Unie a nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jejího cíle. Opatření přijatá podle nařízení musí být rovněž přiměřená. Pro případy, kdy to nevyplývá z ustanovení dotčené mezinárodní dohody, tento pozměňovací návrh obsahuje výslovné ustanovení v tomto smyslu. To je v souladu s požadavkem obecného mezinárodního práva, aby byla protiopatření přiměřená.

- **Volba nástroje**

Komise považuje tuto legislativní změnu za vhodnou, protože pozměňuje stávající nařízení, které již bylo přijato na základě článku 207 SFEU.

3. **VÝSLEDKY KONZULTACÍ A POSOUZENÍ DOPADŮ**

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Ohledně této iniciativy neproběhla žádná veřejná konzultace. Navrhovaná změna by pouze zavedla nové spouštěcí mechanismy pro použití nařízení v souvislosti s mimořádnými situacemi v rámci WTO.

Pro přijetí jakéhokoli opatření v oblasti obchodní politiky podle nařízení je Komise již nyní povinná shromažďovat informace a postupovat v souladu s prováděcím aktem v každém jednotlivém případě použití. Při shromažďování informací bude Komise vyhledávat a získávat informace a stanoviska od zúčastněných stran ohledně hospodářských zájmů Unie v konkrétních odvětvích, v nichž by mohla být přijata protiopatření. Komise musí shromážděné informace zohlednit. Při uplatňování nařízení o prosazování pravidel bude Komisi nápomocen výbor zřízený nařízením (EU) 2015/1843¹⁰. Výbor se skládá ze zástupců Unie a členských států.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nevztahuje se na tento návrh. Příslušné podrobnosti jsou uvedeny níže.

- **Posouzení dopadů**

S ohledem na povahu předmětu, kterým je prosazování a uplatňování práv podle mezinárodních obchodních dohod, nebylo u této iniciativy provedeno žádné posouzení dopadů. Tento návrh nemá přímé dopady v hospodářské či sociální oblasti ani na životní prostředí a charakter opatření, která mohou být (v jednotlivých případech) přijata, neumožňuje jakékoli předběžné hodnocení.

Jak bylo vysvětleno výše, pro přijetí jakéhokoli opatření v oblasti obchodní politiky podle nařízení je Komise již nyní povinná shromažďovat informace a dodržovat daný postup v

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1843 ze dne 6. října 2015, kterým se stanoví postupy Unie v oblasti společné obchodní politiky k zajištění výkonu práv Unie podle mezinárodních obchodních pravidel, zejména pravidel sjednaných v rámci Světové obchodní organizace (kodifikované znění) (Úř. věst. L 272, 16.10.2015, s. 1).

každém jednotlivém případě použití. Při shromažďování informací bude Komise vyhledávat a získávat informace a stanoviska od zúčastněných stran ohledně hospodářských zájmů Unie v konkrétních odvětvích.

Návrh obnovuje povinnost Komise přezkoumat po určité době oblast působnosti nařízení. Komise tak bude moci řádně přezkoumat dopad této změny.

Kromě toho tento návrh řeší naléhavou situaci, a proto vyžaduje rychlé jednání.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Základní práva**

Nevztahuje se na tento návrh.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Žádné.

Navrhovaná změna zavádí mechanismus pro prosazování práv Unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Návrh se omezuje na zavedení omezeného počtu změn do stávajícího nařízení o prosazování pravidel.

Jde o tato nová ustanovení:

- V článku 3 (Oblast působnosti) se vkládají písmena aa) a bb), aby mohla Unie přijmout opatření v situacích, kdy v důsledku nedostatečné spolupráce druhé strany nelze pokračovat v řízení o řešení sporu v rámci obchodního sporu podle Dohody o WTO nebo jiných regionálních či dvoustranných mezinárodních obchodních dohod. Pokud jde o spory v rámci Dohody o WTO, podmínkou bude, aby Unie obdržela rozhodnutí skupiny odborníků WTO, které potvrdí její právo jednat, a současně nebylo dosaženo dohody o prozatímním řešení odvolání pomocí rozhodčího řízení.
- V článku 4 se doplňuje písmeno bb), které stanoví požadavek, aby protiopatření Unie v těchto situacích nepřekročila zrušení nebo zmenšení způsobené opatřením třetí země. Tento požadavek je již obsažen ve stávajícím rámci na základě příslušných pravidel pro řešení sporů a je v souladu s požadavkem obecného mezinárodního práva veřejného, aby byla protiopatření úměrná porušení pravidel, na které reagují.
- Článek 10 se mění tak, aby se obnovila povinnost Komise přezkoumat oblast působnosti nařízení, včetně povinnosti přezkumu navrhované změny, a to po pěti letech.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 654/2014 o výkonu práv Unie za účelem uplatňování a prosazování pravidel mezinárodního obchodu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy, s ohledem na návrh Evropské komise, po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům, v souladu s řádným legislativním postupem, vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 654/2014¹¹ stanoví společný právní rámec pro výkon práv Unie podle mezinárodních obchodních dohod v určitých zvláštních situacích.
- (2) Jedna z těchto situací se týká mechanismů pro řešení sporů stanovených v Dohodě o zřízení Světové obchodní organizace („dále jen „Dohoda o WTO“) a dalších mezinárodních obchodních dohodách, včetně regionálních nebo dvoustranných dohod. Nařízení (EU) č. 654/2014 umožňuje Unii pozastavit plnění závazků po ukončení řízení o řešení sporu.
- (3) Uvedené nařízení se však nezabývá situací, kdy má Unie právo jednat v reakci na opatření prováděné třetí zemí, ale řešení sporů prostřednictvím konečného rozhodnutí je zablokováno nebo není jinak k dispozici z důvodu nedostatečné spolupráce ze strany třetí země, která uvedené opatření přijala.
- (4) Orgán pro řešení sporů WTO není schopen obsadit zbývající volná místa v Odvolacím orgánu. Odvolací orgán není dále schopen plnit svou funkci od okamžiku, kdy v něm zbývají méně než tři členové. Dokud nebude tato situace vyřešena, a v zájmu zachování základních zásad a rysů systému WTO pro řešení sporů a procesních práv Unie v probíhajících a budoucích sporech se Unie snažila dohodnout se na prozatímním řešení odvolání pomocí rozhodčího řízení podle článku 25 Ujednání WTO o pravidlech a řízení při řešení sporů (dále jen „Ujednání WTO o řešení sporů“). Tento přístup byl schválen Radou Evropské unie ve dnech 27. května 2019 a 15. července 2019 a podpořen usnesením Evropského parlamentu ze dne 28. listopadu 2019. Pokud člen WTO odmítne přistoupit na takové řešení a podá odvolání k nefungujícímu Odvolacímu orgánu, je řešení sporu fakticky zablokováno.

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 654/2014 ze dne 15. května 2014 o výkonu práv Unie za účelem uplatňování a prosazování pravidel mezinárodního obchodu a o změně nařízení Rady (ES) č. 3286/94, kterým se stanoví postupy Společenství v oblasti společné obchodní politiky k zajištění výkonu práv Společenství podle mezinárodních obchodních pravidel, zejména pravidel sjednaných v rámci Světové obchodní organizace (Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 50).

- (5) Ke srovnatelné situaci může obdobným způsobem dojít v rámci jiných mezinárodních obchodních, zejména regionálních či dvoustranných dohod, když třetí země dostatečně nespolutupracuje při řešení sporů například tím, že nejmenuje rozhodce, přičemž není stanoven mechanismus, který by řešení sporů v takové situaci zajišťoval.
- (6) Je-li řešení sporu zablokováno, nebude Unie moci prosazovat mezinárodní obchodní dohody. Je proto vhodné rozšířit oblast působnosti nařízení (EU) č. 654/2014 i na takové situace.
- (7) Za tímto účelem by Unie měla mít možnost urychleně pozastavit závazky vyplývající z mezinárodních obchodních dohod, včetně regionálních či dvoustranných dohod, nelze-li účinně využít závazného mechanismu pro řešení sporů z toho důvodu, že to třetí země Unii znemožňuje.
- (8) Je rovněž vhodné stanovit, že jsou-li v daných situacích přijata opatření k omezení obchodu se třetí zemí, měla by taková opatření být úměrná zrušení nebo zmenšení obchodních zájmů Unie způsobenému opatřeními této třetí země, v souladu se závazky Unie podle mezinárodního práva.
- (9) Ustanovení o přezkumu nařízení (EU) č. 654/2014 by pak mělo být obnoveno na další pětileté období a mělo by zahrnovat uplatňování navrhované změny.
- (10) Nařízení (EU) č. 654/2014 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,
- PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 654/2014 se mění takto:

- 1) článek 3 se mění takto:
- a) vkládá se nové písmeno aa), které zní:
- „aa) po rozeslání zprávy skupiny odborníků WTO, v níž jsou zcela nebo zčásti potvrzeny nároky Evropské unie, pokud není možné dokončit odvolací řízení podle článku 17 Ujednání WTO o řešení sporů a pokud třetí země nesouhlasila s prozatímním řešením odvolání pomocí rozhodčího řízení podle článku 25 Ujednání WTO o řešení sporů;“*
- b) vkládá se nové písmeno bb), které zní:
- „bb) v obchodních sporech týkajících se jiných mezinárodních obchodních dohod, včetně regionálních či dvoustranných dohod, není-li možné vydat konečné rozhodnutí, protože daná třetí země nepodniká kroky, které jsou pro průběh řízení o řešení sporů nezbytné;“*
- 2) v čl. 4 odst. 2 se vkládá nové písmeno bb), které zní:
- „bb) jsou-li přijata opatření k omezení obchodu se třetí zemí v situacích podle čl. 3 písm. aa) nebo čl. 3 písm. bb), musí být tato opatření úměrná zrušení nebo zmenšení obchodních zájmů Unie způsobenému opatřeními této třetí země;“*
- 3) Článek 10 se mění takto:
- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:
- „Komise nejpozději do 1. března 2025 přezkoumá oblast působnosti tohoto nařízení, přičemž zohlední zejména změny týkající se oblasti působnosti s účinkem od [datum vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost], opatření*

obchodní politiky, jež mohou být přijata, jakož i jeho provádění a podá zprávu o svých závěrech Evropskému parlamentu a Radě.“

b) odstavec 2 se mění takto:

i) v odst. 2 prvním pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Komise v souladu s odstavcem 1 provede přezkum s cílem navrhnout v rámci tohoto nařízení další opatření obchodní politiky pro pozastavení koncesí nebo jiných závazků v oblasti obchodu službami.“

ii) druhý pododstavec zrušuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost [...] dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*